

[Låtken.]

de, der er udsendt, som skal stå for administrationen. Det er i og for sig en meget væsentlig ting.

Perspektivet i denne lovgivning er så rigtigt, at lovforslaget vil få vores fulde støtte.

Moses Olsen: Under første behandling af dette forslag i februar henstillede jeg til slut i mit indlæg, at man foretog meget grundig gennemgang af forslaget, og jeg tilføjede, at man burde tage tilbørligt hensyn til, hvad det grønlandske landsråd måtte komme frem til ved sin behandling af lovforslaget i marts måned i år. Her tænkte jeg særlig på den ændring i forhold til det oprindelige udkast, der var foretaget fra Grønlandsministerens side.

Jeg er glad for i dag at kunne sige, at behandlingen af lovforslaget om indkomstskat i Grønland i udvalget har været præget af den grundighed, som jeg gav udtryk for var ønskelig. En sådan grundighed har også efter min mening været særlig påkrævet i denne sag. I dette skattespørgsmål har vi jo som bekendt oplevet meget interessante og afgjort tankevækkende meningsdivergenser, grønlandske politiske instanser og grønlandske politikere imellem. Det er noget, som jeg mener vi må analysere videre internt i Grønland, og derfor vil jeg ikke fra denne talerstol komme nærmere ind på denne problematik, som jeg synes er interessant. Dog vil jeg ikke undlade at bemærke, at uenigheden i skattesagen for mig at se i bund og grund har at gøre med spørgsmålet om de enkelte implicerede instansers og politikeres tanker om karakteren af fremtidens grønlandske samfundsstruktur.

Under første behandling af lovforslaget udtalte jeg ligeledes, at forslaget på sin vis må betragtes som værende ikke færdigbehandlet i landsrådet på grund af de i løbet af efteråret 1972 foreslåede realitetsændringer i forhold til det oprindelige udkast. I mellemtiden har jeg overværet landsrådets debat om lovforslaget, hvor jeg konstaterede, at den skepsis, som jeg gav udtryk for under mit indlæg ved førstebehandlingen, deles af landsrådets flertal, der som bekendt gik imod den af ministeren foreslåede ændring.

Flertallet af kommunalbestyrelserne langs kysten gik stærkt ind for Grønlandsministe-

rens forslag, og folketinget, som med ganske let overskuelige undtagelser jo altid har bestræbt sig for at lovgive i overensstemmelse med grønlandske ønsker, blev på denne måde stillet over for et grønlandspolitisk dilemma.

Landsrådets to mands delegation, som over for folketingsudvalget vedrørende forslag til lov for Grønland om indkomstskat redegjorde for landsrådets stilling til indkomstskatten, havde under deres ophold her i landet et møde med Grønlandsministeren. Efter dette møde kom Grønlandsministeren med et nyt ændringsforslag til de omstridte paragraffer, et ændringsforslag, som kan karakteriseres som et kompromis mellem de meget modstridende synspunkter i Grønland.

Uden at ville uddybe det nærmere her vil jeg have lov til at sige, at uagtet at landsrådet i dag kun er rådgivende over for regering og folketing, havde det været bedre for alle parter, mener jeg, om det nye kompromisforslag var blevet forelagt landsrådet forud for afgørelsen her i tinget. I det hele taget mener jeg, at skattesagens behandling og det forløb, den fik, på sin vis har givet os anledning til at overveje, på hvilken måde vi kan få det repræsentative demokrati i Grønland til at fungere mere tilfredsstillende, men det er jo et spørgsmål, som vi får rig lejlighed til at fordybe os i i det af ministerens nedsatte hjemmestyreudvalg, så det gemmer vi til senere.

Herefter et par bemærkninger til det nu foreliggende forslag.

Landsrådet har jo fra starten af krævet, at rådet skal være stærkt placeret i det grønlandske skattesystem. Gennem fastsættelsen af personfradraget kan landsrådet nu bestemme, hvor mange og hvilke grupper der skal komme til at betale skat i Grønland; og ved at skatteinspektoratet placeres under landsrådet har landsrådet fået mulighed for at have hånd i hanke med administrationen af skatten i Grønland.

Da jeg har været enig i landsrådets oprindelige ønsker, som kom til udtryk gennem landsrådsflertallets henstilling under landsrådsmødet, kan jeg naturligvis ikke sige, at jeg er helt og fuldt tilfreds med dette kompromisforslag, men jeg synes, det er et kompromis, der for mig at se ikke kan betegnes som utilfredsstillende for de stri-